

Wrocław, 26 maja 2004 roku

WK. 660/302/K-2/04

**Pan
Ryszard Dźwiniel
Burmistrz Bielawy**

**pl. Wolności 1
58-260 Bielawa**

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 55. poz. 577 ze zm.) przeprowadziła w okresie od 27 stycznia 2004 r. do 16 kwietnia 2004 r. kompleksową kontrolę gospodarki finansowej Miasta Bielawa. Kontrolą objęto w szczególności okres od 1 stycznia 2002 r. do 30 września 2003 r. Ustalenia kontroli przedstawione zostały w protokole, którego jeden egzemplarz przekazano Panu w dniu jego podpisania.

Obok działań zgodnych z obowiązującymi przepisami prawa stwierdzono również nieprawidłowości, których główną przyczyną było nieprzestrzeganie obowiązujących w Urzędzie przepisów wewnętrznych. Przejawiało się ono m.in. nieprzestrzeganiem przepisów zawartych w instrukcji inwentaryzacyjnej odnośnie zasad przeprowadzania i dokumentowania spisu z natury, uregulowań zawartych w instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania dotyczących procedur przyjmowania oraz wydawania druków ścisłego zarachowania, zasad ustalonych w instrukcji kasowej odnośnie obowiązku przeprowadzania kontroli merytorycznej dokumentów.

Obowiązujące w Urzędzie przepisy wewnętrzne nie gwarantowały w pełni prawidłowej realizacji zadań wykonywanych przez Urząd Miejski. Instrukcja w sprawie zasad gospodarki biletami komunikacji miejskiej nie była dostosowana do sposobu prowadzenia sprzedaży tych biletów. Przepisy ww. instrukcji dotyczyły gospodarki biletami komunikacji miejskiej w sytuacji zawarcia odpowiedniej umowy kupna-sprzedaży biletów, nie przewidywały natomiast sprzedaży biletów w kolekturach sprzedaży biletów miejskich, ani zasad rozchodu zewnętrznego biletów.

Ponadto zapisy instrukcji w sprawie zasad gospodarki biletami komunikacji miejskiej były nieaktualne, o czym świadczył m.in. fakt, iż jako druki ścisłego zarachowania wymieniono bilety komunikacji miejskiej o nominałach wycofanych z użycia.

W instrukcji obiegu i kontroli dokumentów nie określono natomiast procedur kontroli oświadczeń składanych przez pracowników, którym przyznano ryczałty z tytułu używania samochodów prywatnych do celów służbowych, a tym samym nie przeprowadzano kontroli tych oświadczeń zarówno pod względem formalno-rachunkowym, jak i merytorycznym.

Na wniosek kontrolujących część stwierdzonych nieprawidłowości została usunięta jeszcze w trakcie trwania czynności kontrolnych. Wśród nich należy wymienić:

- zaktualizowanie zakresu czynności Skarbnika Gminy;
- dostosowanie programu komputerowego do wymogów określonych w art. 24 ust. 4 pkt. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.), w zakresie numeracji raportów kasowych dochodów i ich ewidencji prowadzonej na koncie 101 -

„Kasa”;

- dostosowanie prowadzonego za pomocą programu komputerowego rejestru przypisów i odpisów podatkowych do wymogów określonych w instrukcji sporządzania sprawozdań budżetowych w zakresie budżetów jednostek samorządu terytorialnego – § 3 ust. 1 pkt 10 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. Nr 24, poz. 279);
- podjęcie przez Radę Miejską uchwały w sprawie wyboru banku wykonującego bankową obsługę budżetu Miasta;
- nadanie numerów inwentarzowych środkom trwałym znajdującym się w budynku Urzędu;
- zaksięgowanie na koncie 226 – „Długoterminowe należności budżetowe” zaciąganych należności z tytułu dochodów budżetowych;
- wyegzekwowanie od kontrahentów należności z tytułu sprzedaży biletów komunikacji miejskiej na łączną kwotę 22.052 zł;
- złożenie pozwów o zapłatę należności za bilety komunikacji miejskiej z tytułu ich sprzedaży na łączną kwotę 808,50 zł;
- wydanie decyzji w sprawach podatkowych i wyegzekwowanie korekt deklaracji podatkowych, na podstawie których zwiększono przypis podatków lokalnych o łączną kwotę 1.484,50 zł;
- naliczenie pracownikowi różnicy niewypłaconego dodatku za wieloletnią pracę należnego za 3 lata w kwocie 98,27 zł (brutto);
- zarachowanie stwierdzonych w trakcie kontroli nadpłat na poczet bieżących zobowiązań podatkowych.

Ponadto w trakcie kontroli wszczęto postępowanie wyjaśniające odnośnie podatników objętych kontrolą, u których stwierdzono rozbieżności w powierzchni gruntów przyjętej jako podstawa opodatkowania, a powierzchnią gruntów wynikającą z ewidencji gruntów i budynków oraz rozbieżności pomiędzy danymi wykazanymi w kolejno składanych deklaracjach podatkowych.

Pozostałe nieprawidłowości były następstwem wadliwej interpretacji przepisów prawa oraz niewystarczającej staranności w ich przestrzeganiu, sprowadzając się do niżej wskazanych nieprawidłowości:

W zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej

Nie realizowano obowiązków wynikających z art. 127 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.) dotyczących kontroli przestrzegania procedur, o których mowa w art. 35 a ust. 2 tej ustawy.

Nie przestrzegano postanowień zawartych w § 16 regulaminu organizacyjnego w zakresie przeprowadzania kontroli gospodarki finansowej w jednostkach organizacyjnych gminy, za której wykonanie odpowiedzialny był Skarbnik Gminy.

W zakresie funkcjonowania księgowości i sporządzania sprawozdawczości

Obowiązująca w kontrolowanej jednostce dokumentacja opisująca przyjęte zasady rachunkowości nie odpowiadała wymogom określonym w art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości, bowiem wykaz kont księgi głównej, zasady księgowania na kontach syntetycznych operacji gospodarczych oraz wyceny aktywów i pasywów, zasady prowadzenia kont pomocniczych i ich powiązania z kontami księgi głównej, wykaz

zbiorów stanowiących księgi rachunkowe na nośnikach czytelnych dla komputera wraz z wykazem stosowanych programów i zasadami ochrony danych oraz zasady prowadzenia ewidencji zaangażowania wydatków budżetowych stanowiły załączniki do Zakładowego Planu Kont.

W dokumentacji opisującej zasady rachunkowości nie ujęto wykazu zbiorów danych tworzących księgi rachunkowe na komputerowych nośnikach danych z określeniem ich struktury, wzajemnych powiązań oraz ich funkcji w organizacji całości ksiąg rachunkowych i procesach przetwarzania danych, czego wymagał art. 10 ust. 1 pkt. 3 lit. b ustawy o rachunkowości. Nie ujęto w niej również pełnego opisu systemu informatycznego wykorzystywanego w Urzędzie do prowadzenia ksiąg rachunkowych. Brakowało opisu algorytmów i parametrów zastosowanych w programach komputerowych oraz metod zabezpieczenia dostępu do systemu przetwarzania danych, a także wersji oprogramowania i daty rozpoczęcia jego eksploatacji, wymaganych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 3 lit. c powołanej ustawy o rachunkowości.

W Zakładowym Planie Kont nie ustalono zasad klasyfikacji zdarzeń gospodarczych występujących w budżecie, nie określono zasad prowadzenia kont ksiąg pomocniczych, ani ich powiązania z kontami księgi głównej, do czego zobowiązywał art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o rachunkowości.

Dochody z tytułu wydawania dowodów osobistych ewidencjonowano na koncie „240/002 – Pozostałe rozrachunki/dowody osobiste” stanowiącym konto księgi głównej Urzędu Miasta. Tymczasem w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...) określono, że do rozrachunków z tytułu dochodów pobranych na rzecz budżetu państwa służy konto 224 „Rozrachunki budżetu” w planie kont dla budżetu.

Do konta 223 „Rozliczenie wydatków budżetowych” nie prowadzono ewidencji analitycznej dla poszczególnych szkół – jednostek budżetowych. Funkcjonowało konto analityczne 223/001 „Rozliczenie wydatków budżetowych/MZPO”, na którym ewidencjonowano środki przebrane z rachunku budżetu do Miejskiego Zarządu Placówek Oświaty dla wszystkich szkół łącznie. Z postanowień zawartych w załączniku nr 1 do rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...) wynika, że ewidencję szczegółową do konta 223 prowadzi się w sposób umożliwiający ustalenie stanu rozliczeń z poszczególnymi jednostkami budżetowymi z tytułu przebranych na ich rachunki środków budżetowych przeznaczonych na pokrycie realizowanych przez nie wydatków budżetowych.

Ewidencję środka specjalnego – zajęcie pasa drogowego prowadzono na koncie „130/000 – Bank Zachodni/Środki specjalne/BZ”. W myśl postanowień zawartych w załączniku nr 2 do rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...) do ewidencji środków specjalnych jednostki budżetowej, znajdujących się na rachunku bankowym służy konto 131 – „Rachunki bieżące”.

Odsetki za zwłokę naliczano i ujmowano na kontach podatników w momencie ich zapłaty. W przypadku braku wpłat, na kontach analitycznych nie naliczano i nie ewidencjonowano odsetek należnych. Z postanowień art. 14 ust. 2 pkt 3 ustawy o finansach publicznych wynika, że odsetki od nieterminowych płatności winny być naliczane i ewidencjonowane nie później niż na koniec każdego kwartału.

W przyjętych przez jednostkę zasadach rachunkowości, wprowadzonych zarządzeniem Burmistrza nr 21 z 12 sierpnia 2002 roku w sprawie zakładowego planu kont w Gminie i Urzędzie Miejskim w Bielawie ustalono, że odsetki (w tym również te, do których stosuje się przepisy dotyczące zobowiązań podatkowych) ujemne się w księgach rachunkowych w momencie zapłaty, a na koniec kwartalnych okresów sprawozdawczych księguje się odsetki naliczone od należności zbiorczo według wyliczeń systemu komputerowego. Przyjęcie takiej zasady spowodowało, że między zapisami w ewidencji analitycznej a zapisami w ewidencji syntetycznej zachodziła niezgodność, co było sprzeczne z art. 16 ust. 1 ustawy o rachunkowości, który stanowi, że konta ksiąg pomocniczych zawierają zapisy będące uszczegółowieniem i

uzupełnieniem zapisów kont księgi głównej i prowadzi się je jako wyodrębniony system ksiąg, kartotek, komputerowych zbiorów danych uzgodniony z saldami i zapisami na kontach księgi głównej.

Nie sporządzano sprawozdań jednostkowych (m.in. sprawozdań: Rb-27S, Rb-28S, Rb-Z) dla Urzędu Miasta, jako jednostki budżetowej, wymaganych na podstawie § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej.

Sprawozdanie Rb PDP z wykonania podstawowych dochodów podatkowych gminy sporządzone na 30 czerwca 2002 r. w zakresie udzielonych decyzjami umorzeń, odroczeń, rozłożeń na raty oraz skutków obniżenia górnych stawek podatkowych w podatku rolnym sporządzono niezgodnie z zasadami określonymi przepisami § 7 ust. 3 w związku z § 3 ust. 1 pkt. 10 ww. rozporządzenia w sprawie sprawozdawczości budżetowej. W sprawozdaniu tym wykazano kwotę skutków udzielonych przez gminę odroczeń, umorzeń i rozłożeń na raty w podatkach i opłatach lokalnych w wysokości 204.590,00 zł. Natomiast biorąc pod uwagę wszystkie decyzje wydane przez Burmistrza w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2002 r. wynika, że skutki te wyniosły 203.970,00 zł. Zatem zostały one zawyżone o kwotę 620 zł. Na 2003 r. Miastu Bielawa przyznano subwencję wyrównawczą w wysokości 3.717.747 zł, natomiast po uwzględnieniu prawidłowych skutków wynika, że kwota tej subwencji w 2003 r. powinna wynieść 3.719.091 zł (różnica 1.344 zł). Zgodnie z przepisami art. 42 ust. 10 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2003 (Dz.U. z 1998 r. nr 150 poz. 983 ze zm.) gminie nie przysługuje zwiększenie odpowiednich części subwencji ogólnych lub zmniejszenie kwoty wpłaty.

W kontrolowanej jednostce nie prowadzono ewidencji analitycznej gruntów z wyodrębnieniem poszczególnych działek, co było sprzeczne z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości oraz rozporządzeniem Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...), zgodnie z którym ewidencja szczegółowa do konta 011 „Środki trwałe” winna umożliwić m.in. ustalenie wartości początkowej poszczególnych obiektów środków trwałych, a także z klasyfikacją środków trwałych, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie klasyfikacji środków trwałych, zgodnie z którą za podstawową jednostkę ewidencji przyjmuje się pojedynczy element majątku trwałego („Objaśnienia wstępne”).

Na koncie 011 ujmowano środki trwałe nie spełniające wymogów określonych w definicji środków trwałych zawartej w art. 3 ust. 1 pkt. 15 ustawy o rachunkowości.

Wystąpiły przypadki dokonywania odpisów umorzeniowych od środków trwałych przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych sprzecznych z ujętymi w wykazie stanowiącym załącznik do ustawy z 9 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. nr 60, poz. 700, ze zm.).

Ponadto w niektórych przypadkach klasyfikacja nadana poszczególnym środkom trwałym nie odpowiadała symbolom klasyfikacji określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych (Dz.U. z 1999 r. nr 112, poz. 1317, ze zm.).

Dokumenty OT wystawiane były po upływie okresu sprawozdawczego, w którym dokonano zakupu środków trwałych lub ich przyjęcia na podstawie protokołu odbioru robót i oddania do użytkowania, co uniemożliwiało ujęcie kompletnych i zdatnych do użytku środków trwałych w księgach rachunkowych w okresie sprawozdawczym, w miesiącu, w którym faktycznie nastąpiło ich nabycie/odbiór i oddanie do użytkowania, czego wymaga art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Wystąpiły również przypadki dokonywania zwiększenia wartości środków trwałych na koncie 011 na podstawie dokumentów OT wadliwych w świetle art. 21 ust. 1 pkt. 5 ustawy o rachunkowości – niezawierających podpisów osób wystawiających dowody oraz dokonywania zmniejszenia wartości środków trwałych na podstawie dokumentów nie przewidzianych w instrukcji obiegu i kontroli dokumentów.

W księgach inwentarzowych (z wyjątkiem księgi inwentarzowej prowadzonej dla magazynu OC) brakowało wskazania komórek lub osób, u których znajdowały się środki trwałe, czego wymagały zasady prowadzenia ewidencji analitycznej do konta 013, określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Sposób powierzenia mienia stanowiącego wyposażenie magazynu OC był wadliwy. Mienie powierzone było osobie zatrudnianej corocznie na podstawie umowy zlecenia, w której nie określono zasad odpowiedzialności za powierzone składniki mienia. Na dzień zawarcia umowy zlecenia nie przeprowadzano spisu z natury składników przekazywanego mienia, a fakt przekazania mienia nie był potwierdzany protokołem zdawczo-odbiorczym. Brak spisu z natury mienia ustalającego stan początkowy na dzień zawarcia umowy zlecenia oraz inwentaryzacji na ostatni dzień obowiązywania umowy zlecenia, uniemożliwia wykazanie wysokości poniesionej ewentualnej szkody w tym mieniu.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

Prowadząc ewidencję na koncie 101 – „Kasa”, naruszono zasadę sprawdzalności ksiąg rachunkowych wymaganą art. 24 ust. 4 pkt. 1 ustawy o rachunkowości. Świadczył o tym fakt, iż nie wszystkie numery raportów kasowych wydatków, na podstawie których dokonywano zapisów na koncie 101, odpowiadały numerom raportów kasowych zaewidencjonowanym na tym urządzeniu księgowym. Naruszenie przepisów art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy o rachunkowości stwierdzono również przy kontroli zapisów w raportach kasowych dochodów, bowiem nie istniała możliwość jednoznacznego zidentyfikowania dowodów księgowych znajdujących się pod raportami kasowymi ze względu na fakt, iż nadany numer księgowy na dokumencie różnił się od numeru, pod którym dany dowód ujęty został w raporcie kasowym, a dowody księgowe nie zawierały numeru pozycji, pod którą ujęte zostały w raporcie kasowym.

Dokumenty Pk stanowiące dowody zbiorcze, sporządzane dla przychodowych dowodów kasowych, nie spełniały wymogów określonych w art. 20 ust. 3 pkt 1 ustawy o rachunkowości, bowiem sporządzano je bez wymienienia pojedynczo dokumentów źródłowych.

W niektórych przypadkach dokonywano wypłat na podstawie dokumentów wadliwych w świetle art. 21 i 22 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Listy płac stanowiące podstawę wypłat dla Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, listy wypłat dodatków mieszkaniowych, listy wypłat wynagrodzeń z tytułu zawartych umów zleceń oraz umów o dzieło nie zawierały daty odbioru należnych kwot przez osoby uprawnione.

Inwentaryzację należności, drogą uzyskania od kontrahentów potwierdzeń prawidłowości wykazanego w księgach rachunkowych ich stanu, rozpoczęto w lutym 2003 roku (dotyczy sald należności według stanu na 31.12.2002 roku) i po 20 stycznia 2004 roku (dotyczy stanu należności na 31.12.2003 roku). Tymczasem z postanowień art. 26 ust. 3 pkt. 1 ustawy o rachunkowości wynika, że termin i częstotliwość inwentaryzacji składników aktywów uważa się za dotrzymany, jeżeli inwentaryzację rozpoczęto nie wcześniej niż 3 miesiące przed końcem roku obrotowego, a zakończono 15 dnia następnego roku.

Mimo przeprowadzonej inwentaryzacji rozrachunków, nie dochodzono należności z tytułu sprzedaży biletów komunikacji miejskiej na łączną kwotę 28.690 zł. W trakcie kontroli wyegzekwowano kwotę 22.052 zł z tego tytułu.

Środki na wypłatę dodatków mieszkaniowych za miesiące październik, listopad i grudzień 2002 r. dla Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych oraz Spółdzielni Mieszkaniowej za miesiące listopad i grudzień 2002 r. przekazywane były z naruszeniem terminu określonego w art. 8 ustawy z 21 czerwca 2001 roku o dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. z 2001 r., nr 71, poz.734 ze zm.).

Ze środków zgromadzonych na rachunku Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska, wbrew postanowieniom zawartym w art. 405 ustawy z 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2001 r., nr 62, poz. 627 ze zm.), dokonywano wydatków na pokrycie składek ZUS pracowników zatrudnionych w Miejskim Zarządzie Placówek Oświatowych na kwotę 329.000 zł oraz wydatkowano kwotę 118.034,91 zł na zakup usług przewozowych.

W zakresie pobierania zabezpieczeń należytego wykonania umów stwierdzono pobieranie zabezpieczenia w wysokości niższej niż wynikające z zawartych umów. W objętych kontrolą umowach wartość tych zabezpieczeń została zaniżona o łączną kwotę 27.273 zł. Wystąpił również przypadek zawarcia w umowie o udzielenie zamówienia publicznego zapisów niezgodnych ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia w zakresie ustalenia kwoty zabezpieczenia, poprzez jej zaniżenie o 3.830 zł. Kwoty stanowiące zabezpieczenia należytego wykonania umów wnoszone były po dacie zawarcia umów o udzielenie zamówień publicznych wbrew postanowieniom umownym. Ponadto przyjęte zasady wnoszenia zabezpieczenia należytego wykonania umowy nie gwarantowały właściwego zabezpieczenia interesu Gminy, bowiem zgodnie z zawieranymi umowami o udzielenie zamówień publicznych, zamawiający uprawniony był do potrącenia 70 % kwoty zabezpieczenia z faktury końcowej oraz zobowiązany do zwolnienia tej kwoty w ciągu 30 dni od daty bezusterkowego odbioru końcowego robót. Tymczasem zasadą było, iż faktury końcowe wystawiane były 30 dni od daty odbioru końcowego robót, co uniemożliwiało pobranie należnej zamawiającemu, pełnej kwoty zabezpieczenia. W myśl postanowień art. 75 ust. 2 ustawy z 10 czerwca 1994 roku o zamówieniach publicznych zabezpieczenie należytego wykonania umowy służy do pokrycia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia.

W zakresie gospodarki drukami ścisłego zarachowania

Nie przestrzegano postanowień instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania zawartych w jej § 4 pkt. 2 oraz w § 4 pkt 4 dotyczących procedur przyjmowania oraz wydawania druków ścisłego zarachowania.

W zakresie gospodarki bankowej

Nie przestrzegano przepisów zawartych w art. 18 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, bowiem środki zgromadzone przez Urząd Miasta na rachunku bieżącym dochodów wykorzystywano na pokrycie kosztów prowizji bankowych z tytułu prowadzenia tego rachunku.

Stwierdzono również przypadki nieprzestrzegania zasady czystości obrotów obowiązującej przy prowadzeniu ewidencji na koncie 130 - „Rachunek bieżący jednostek budżetowych”, w zakresie dokonywanych zwrotów nadpłaconych kwot podatków, co było niezgodne z zapisami zawartymi w komentarzu do konta 130, określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz.U. nr 153, poz. 1752).

W zakresie wykonywania budżetu

Podatnicy nie składali wykazów/informacji i deklaracji na podatek od nieruchomości w terminie określonym w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 9, poz. 84 ze zm.), deklaracji na podatek rolny w terminie określonym przez art. 6a ust. 8 pkt 1 ustawy z 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tj. Dz.U. z 1993 r. nr 94, poz. 431 ze zm.) oraz deklaracji na podatek leśny w terminie określonym przez art. 66 ust. 8 pkt 1 ustawy o lasach, a od 1 stycznia 2003 roku z

przepisem art. 6 ust. 5 pkt 1 ustawy o podatku leśnym (Dz.U. z 2000 r., nr 200, poz. 1682). W związku z powyższym decyzje podatkowe dla osób fizycznych wydawano na podstawie danych wynikających z ewidencji gruntów, bez przeprowadzenia uprzednio postępowania podatkowego, co było sprzeczne z postanowieniami art. 21 § 5 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. nr 137, poz. 926 ze zm.).

Nie przeprowadzano na bieżąco czynności sprawdzających wymaganych art. 272 pkt. 3 Ordynacji podatkowej w sytuacjach, gdy w składanych informacjach i deklaracjach na podatek od nieruchomości, bądź wykazach nieruchomości składanych w trakcie 2002 r., występowały rozbieżności w porównaniu z danymi wykazywanymi w pierwotnie złożonych wykazach i deklaracjach, a podatnicy nie uzasadniali przyczyn dokonywanych zmian oraz w zakresie zasadności corocznego zwalniania z podatku od nieruchomości podatników mających status zakładu pracy chronionej. Organ podatkowy nie zwracał się do podatników o udzielenie niezbędnych wyjaśnień, bądź uzupełnienie złożonych deklaracji, wbrew przepisom art. 274 § 1 Ordynacji podatkowej.

Część podatników, którzy składali deklaracje na podatek od nieruchomości w ciągu roku wykazywała kwotę podatku za cały rok, a nie jak wynika z art. 5 ust. 5 ustawy z 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 9, poz. 84 ze zm.), proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek podatkowy. W takich przypadkach na kontach podatników dokonywano przypisu w kwocie wynikającej z prawidłowego obliczenia, a nie w wysokości wykazanej przez podatnika w deklaracji. Z art. 21 § 5 ustawy Ordynacja podatkowa wynika, że jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, wysokość zobowiązania podatkowego ustala się zgodnie z danymi wykazanymi w deklaracji, chyba że przepisy szczególne przewidują inny sposób ustalania wysokości zobowiązania podatkowego albo w toku postępowania podatkowego stwierdzono, że dane zawarte w deklaracji, mogące mieć wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego, są niezgodne ze stanem faktycznym.

Nie przestrzegano postanowień art. 75 § 1, a od 1 stycznia 2003 roku art. 76 oraz art. 76a Ordynacji podatkowej z których wynika, że nadpłaty podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych. Wbrew dyspozycji art. 76a § 1 Ordynacji podatkowej, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2003 roku, w sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych nie wydawano postanowień, na które służy zażalenie.

Postępowanie egzekucyjne wobec podatników zalegających z wpłatami rat podatkowych nie było wszczynane na bieżąco i systematycznie, wbrew przepisom przepisy § 2, § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. nr 137, poz. 1541).

Gmina nie zabezpieczała zaległości podatkowych hipoteką przymusową, do czego miała prawo na podstawie art. 34 Ordynacji podatkowej. Zgodnie z art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej nie ulegają przedawnieniu zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką, jednakże po upływie terminu przedawnienia zobowiązania te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki.

Nie naliczano kosztów upomnień wystawianych podatnikom z terenu miasta Bielawa zalegającym z wpłatami podatku. Powyższe było sprzeczne z § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 27 listopada 2001 roku w sprawie wysokości kosztów upomnienia skierowanego przez wierzyciela do zobowiązanego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej (Dz.U. nr 137, poz. 1543), gdzie ustalono iż koszty

upomnienia wynoszą czterokrotną wartość opłaty dodatkowej pobieranej przez państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej „Poczta Polska” za polecenie przesyłki listowej.

Odnosnie pomieszczeń mieszkalnych o wysokości w świetle od 1,40 m do 2,20 m dokonując wymiaru podatku, przyjętą przez Radę Miejską stawkę dla 1 m² budynków mieszkalnych, pomniejszano o 50%, a należną do zapłaty kwotę podatku naliczano od całkowitej powierzchni pomieszczenia. Stosowano również inny sposób wyliczenia podatku dla tych nieruchomości – mnożąc całkowitą powierzchnię użytkową przez stawkę przyjętą przez Radę Miejską i wyliczony w ten sposób podatek obniżano o 50 %. Tymczasem zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych powierzchnię pomieszczeń lub ich części o wysokości w świetle od 1,40 m do 2,20 m zalicza się do powierzchni użytkowej budynku w 50%.

W sytuacji niezłożenia przez podatników informacji na podatek od nieruchomości, o których mowa w art. 6 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, od będących w posiadaniu podatników gruntów stanowiących użytki rolne naliczano i pobierano wyższy podatek od nieruchomości, mimo iż zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne podlegały opodatkowaniu podatkiem rolnym.

Lokale użytkowe wynajęte i dzierżawione od gminy, które są w administrowaniu Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych nie zostały opodatkowane w 2003 roku podatkiem od nieruchomości. Po zmianie ustawy od 1 stycznia 2003 r. zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące posiadaczami nieruchomości lub ich części, stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości.

Decyzje wymiarowe na 2003 rok zostały doręczone podatnikom w terminie uniemożliwiającym zapłatę podatku do 15 marca 2003 r. co było sprzeczne z postanowieniami art. 47 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa.

Wbrew postanowieniom art. 16a ustawy o finansach publicznych nie sporządzano i nie podawano do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie, wykazów podatników, którym Burmistrz umorzył zaległości podatkowe w kwocie powyżej 100 zł w podatku rolnym i leśnym.

Zasady sprzedaży napojów alkoholowych nie były dostosowane do obowiązującego stanu prawnego i zawierały zapisy niezgodne z postanowieniami ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz.U. z 2002 roku, nr 147, poz. 1231 ze zm.). W uchwałach w sprawie zasad sprzedaży napojów alkoholowych określono, że wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych po sprawdzeniu pod względem formalnym przedkłada się Zarządowi Miasta celem wydania opinii. Tymczasem w myśl postanowień art.18 ust. 3a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zezwolenia wydawane są przez organ zezwalający po uzyskaniu pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami rady.

W uchwałach budżetowych na 2002 r. oraz 2003 r. zabezpieczono środki w wysokości 75.000 zł z tytułu udzielonego poręczenia (umowa poręczenia z 22 lipca 1998 r.) bez posiadania informacji o wysokości potencjalnych spłat rat kredytu przypadających do zapłaty przez kredytobiorcę w kolejnych latach. Na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy o finansach publicznych łączna kwota poręczeń winna zostać określona w uchwale budżetowej.

Polecenia wyjazdu służbowego nie zawierały adnotacji o przeprowadzonej kontroli merytorycznej, wbrew zapisom § 6 ust. 4 obowiązującej w Urzędzie instrukcji kasowej. Ponadto dokumenty te nie były

dekretowane - nie zamieszczano na nich adnotacji o sposobie ujęcia w księgach rachunkowych, co z kolei było sprzeczne z art. 21 ust. 1 pkt. 6 ustawy o rachunkowości.

W kilku przypadkach na poleceniach wyjazdu służbowego brakowało informacji o zapewnieniu pracownikom delegowanym w podróż służbową bezpłatnego wyżywienia, a także godzin, w których rozpoczęto oraz zakończono podróż służbową, co uniemożliwiało rzetelne rozliczenie przysługujących pracownikowi należności z tytułu podróży służbowej, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz.U. nr 236, poz. 1990).

Wypłat należnych pracownikom ryczałtów z tytułu używania samochodów prywatnych do celów służbowych dokonywano przed zakończeniem miesiąca, za który przysługiwał stosowny ryczałt, na podstawie złożonych oświadczeń, bez uwzględnienia dni nieobecności pracownika, od dnia złożenia oświadczenia do dnia kończącego miesiąc, co było niezgodne z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. Nr 27, poz. 271). Ponadto w niektórych przypadkach, w składanych oświadczeniach, pracownicy wykazywania dni, w których odbywali podróż służbową trwającą krócej niż 8 godzin, bądź nie uwzględniali dni, w których odbywali podróż służbową trwającą dłużej niż 8 godzin – sprzecznie z postanowieniami zawartymi w § 4 ust. 2 tego rozporządzenia.

Nieprawidłowości dotyczące rozliczania należnych pracownikom ryczałtów z tytułu używania samochodów prywatnych do celów służbowych były przyczyną zarówno zawyżenia należnych pracownikom ryczałtów o kwotę 103,58 zł, jak i ich zaniżenia, łącznie o kwotę 293,79 zł.

W Urzędzie brakowało dokumentacji potwierdzającej fakt zamieszczania, w miejscu publicznie dostępnym w siedzibie zamawiającego, ogłoszeń o przetargach nieograniczonych (Dz.U. z 2002 r. nr 72, poz. 664 ze zm.), co było niezgodne z wymogami określonymi w art. 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. nr 171, poz. 1396 ze zm.).

Stwierdzono przypadki zawierania czynności prawnych mogących powodować powstanie zobowiązań pieniężnych bez stosownej kontrasygnaty Skarbnika Gminy, co stanowiło naruszenie art. 46 ust. 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zm.).

Zlecając w 2003 r. wykonanie usługi, o wartości przekraczającej równowartość kwoty 3.000 euro, polegającej na przygotowaniu i realizacji programów telewizyjnych, których celem było przekazywanie mieszkańcom Bielawy ważnych informacji dotyczących problemów istotnych dla funkcjonowania miasta, nie prowadzono dokumentacji podstawowych czynności związanych z postępowaniem, wbrew przepisom art. 26 ust. 1 ustawy o zamówieniach publicznych w brzmieniu obowiązującym w dniu podpisania umowy, co świadczyło o zleceniu wykonania usługi bez zastosowania przepisów ustawy o zamówieniach publicznych, co było sprzeczne z art. 28 ust. 4 ustawy o finansach publicznych.

Do udziału w przetargu na realizację zadania pn. „Wykonanie przebudowy ul. Gen. Z. Berlinga” dopuszczono oferentów, których oferty nie spełniały wymogów określonych w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia. Żaden spośród oferentów przystępujących do przetargu nie złożył wykazu podwykonawców realizujących lub uczestniczących w przebudowie ulicy Berlinga, mimo iż na podstawie pkt. 9 ppkt. 10 SIWZ oferenci zobowiązani byli dołączyć do złożonych ofert wykaz osób i podmiotów – podwykonawców realizujących zadanie. Ponadto oferta złożona przez firmę, która wygrała przetarg, nie spełniała wymogów określonych w pkt. 7A SIWZ dotyczących warunków płatności za zrealizowane zadanie, a część robót, pomimo niezłożenia przez oferenta, który wygrał przetarg wykazu podwykonawców

realizujących lub uczestniczących w wykonaniu zadania, zrealizowana została przez podwykonawcę wykonawcy generalnego. W związku z faktem, iż złożone oferty były sprzeczne ze SIWZ na podstawie art. 27a ust. 1 pkt. 1 ustawy o zamówieniach publicznych zamawiający zobowiązany był odrzucić oferty, a ponieważ wszystkie złożone oferty podlegały odrzuceniu, zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 27b ust. 1 pkt. 1 tej ustawy unieważnić postępowanie.

W 2002 roku wypłacono członkom Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych diety w łącznej kwocie 7.836 zł, od których nie naliczano podatku dochodowego od osób fizycznych. Z postanowień art. 41 ust.5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wynika, że rada gminy określa zasady wynagradzania członków gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych. Zgodnie z definicją zawartą w art. 13 pkt 5 ustawy z 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm.) jest to wynagrodzenie otrzymywane przez osoby wykonujące czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych lub obywatelskich, bez względu na sposób powoływania tych osób, nie wyłączając odszkodowania za utracony zarobek. Z kolei zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jest to działalność wykonywana osobiście, stanowiąca źródło przychodów podatnika podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Obowiązujące w jednostce Zarządzenie nr 6/96 Burmistrza Miasta Bielawa z 13 maja 1996 r. w sprawie regulaminu premiowania pracowników obsługi zatrudnionych w Urzędzie Miejskim w Bielawie nie obejmowało uregulowań dotyczących wysokości funduszu premiowego, do czego zobowiązywały przepisy § 15 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz.U. Nr 61, poz. 707 ze zm.), a po utracie mocy – przepisy § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 2003 r. (Dz.U. nr 33, poz. 264).

Na rachunek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w 2002 roku przekazano kwotę niższą o 98,60 zł, niż wynikało to z wyliczenia na podstawie art. 5 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.) w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz.U. nr 43, poz. 168 ze zm.). Do dnia 31 maja 2003 roku na rachunek ZFŚS przekazano 63,85 % wysokości odpisu. Tymczasem zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych równowartość dokonanych odpisów i zwiększeń na dany rok kalendarzowy pracodawca przekazuje na rachunek bankowy Funduszu w terminie do dnia 30 września tego roku, z tym że w terminie do dnia 31 maja tego roku przekazuje kwotę stanowiącą co najmniej 75 % równowartości odpisów.

Sprzecznie z § 2 uchwały Rady Miejskiej nr XI/93/99 w sprawie trybu i zasad przyznawania dotacji z budżetu miasta dla podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych pozytywnie rozpatrywano wnioski o dotacje, które wpływały po terminie przewidzianym w uchwale, tj. po dniu 30 września roku poprzedzającego rok, w którym dotacja winna zostać przyznana.

Wbrew postanowieniom zawartym w pkt. VI i pkt. VII Instrukcji i zasad przyznawania dotacji z budżetu miasta dla podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych realizujących zadania publiczne, stanowiącej załącznik do uchwały Rady Miejskiej nr XI/93/99, Zapaśniczy Klub Sportowy „Bielawianka” nie przedłożył w 2002 roku półrocznego rozliczenia z dotacji, złożył jedynie rozliczenie roczne sporządzone 29 stycznia 2003 roku. Z kolei za 2003 r. Zapaśniczy Klub Sportowy „Bielawianka” przedłożył roczne rozliczenie przyznanej mu dotacji po terminie wskazanym w ww. instrukcji.

W zakresie gospodarki mieniem komunalnym

Wykazy nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży nie zawierały wszystkich informacji wymaganych przepisami art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2000 r., nr 46, poz. 543 ze zm.) tj. numeru księgi wieczystej przeznaczenia nieruchomości w planie miejscowym i sposobu jej zagospodarowania oraz informacji o obciążeniu nieruchomości.

Ogłoszenia o przetargach nie zawierały wszystkich informacji wymaganych przepisami § 12 i § 16 oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy (Dz.U. Nr 9, poz. 30 ze zm.) w związku z art. 35 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, brakowało w nich numeru księgi wieczystej, a także informacji o obciążeniu nieruchomości.

W jednym przypadku wysokość wadium w ogłoszeniu o przetargu ustalano niezgodnie z § 4 ust. 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów. W ogłoszeniu o przetargu na sprzedaż nieruchomości cena wywoławcza wynosiła 3.150 zł, wadium zaś ustalono w wysokości 700 zł. Zgodnie z powołanymi przepisami wysokość wadium nie może być niższa niż 5 % ceny wywoławczej i wyższa niż 20 % tej ceny, zatem ww. sprawie maksymalna kwota wadium mogła wynieść 630 zł.

Stwierdzono przypadki dokonywania zwrotu wadium po terminie określonym w § 4 ust. 6 powołanego rozporządzenia. Zgodnie z przepisami § 4 ust. 6 wadium zwraca się niezwłocznie po odwołaniu lub zamknięciu przetargu, jednak nie później niż przed upływem trzech dni od dnia odwołania lub zamknięcia przetargu.

Wykazy nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży nie zawierały adnotacji o terminie podania ich do publicznej wiadomości, w związku z tym nie istniała możliwość skontrolowania terminu wynikającego z art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. nr 171, poz. 1396 ze zm.) organy jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządowe jednostki organizacyjne obowiązane są zapewnić odpowiednią ewidencję, przechowywanie oraz ochronę przed zniszczeniem bądź utratą powstającej w nich dokumentacji, w sposób odzwierciedlający przebieg załatwiania i rozstrzygania spraw. Zatem do celów dowodowych dokumentowanie podania wykazów nieruchomości do publicznej wiadomości jest niezbędne.

Nie wszystkie umowy sprzedaży zostały zawarte w terminie określonym w art. 34 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z powołanymi przepisami termin złożenia wniosku przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości, nie może być krótszy niż 6 tygodni, licząc od dnia wywieszenia wykazu.

Informacje o wywieszeniu w siedzibie urzędu wykazów nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży nie były podawane do publicznej wiadomości poprzez ogłaszanie w prasie lokalnej, czego wymagają przepisy art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Ogłoszenia o przetargach były podawane do publicznej wiadomości przed upływem terminu określonego w art. 38 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W zakresie gospodarowania pozostałymi składnikami majątkowymi

Spis z natury środków trwałych (z wyjątkiem środków trwałych stanowiących wyposażenie, ewidencjonowanych na koncie 013 – „Pozostałe środki trwałe”) udokumentowany został arkuszami spisu z natury stanowiącymi wydruki komputerowe, nie objętymi gospodarką drukami ścisłego zarachowania, pomimo zapisów zawartych w § 34 instrukcji inwentaryzacyjnej.

Postanowień instrukcji inwentaryzacyjnej nie przestrzegano również w zakresie przeprowadzania czynności przygotowawczych, o których mowa w § 15 lit. c, poprzez zaniechanie sprawdzenia środków trwałych znajdujących się w Urzędzie pod kątem ich oznakowania numerami inwentarzowymi.

W zakresie zadań zleconych i realizowanych w ramach porozumień

W 2003 roku Gmina Miejska Bielawa, wbrew postanowieniom porozumienia zawartego w dniu 17 marca 1997 roku między gminami: Bielawa, Dzierżonów, Świdnica oraz Stowarzyszeniem Przyjaciół Zwierząt „Azyl”, nieterminowo przekazywała zaliczki na pokrycie kosztów utrzymania schroniska dla zwierząt. Gmina Miejska Bielawa zobowiązana została do przekazywania w formie zaliczki przyznanej kwoty dotacji do dnia 25. każdego miesiąca 1/12 kwoty wynikającej z zaplanowanych środków na dany rok. Ponadto w § 7 pkt 2 Porozumienia ustalono, że w przypadku nie wpłacenia przez Gminę w ustalonych terminach kwot na pokrycie kosztów eksploatacyjnych i adaptacyjnych Schronisko naliczać będzie odsetki ustawowe.

W zakresie rozliczeń finansowych jednostki samorządu terytorialnego z jej jednostkami organizacyjnymi

W rocznym sprawozdaniu Rb – 30 z wykonania planu finansowego za 2003 rok Przedszkola Publicznego nr 7 wykazano na koniec 2003 roku stan środków obrotowych netto w wysokości 6.781,82 zł. W związku z powyższym na podstawie postanowień § 36 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 roku w sprawie szczególnych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz szczegółowych zasad i terminów rocznych rozliczeń i wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (Dz.U. nr 122, poz. 1333) zakłady budżetowe korzystające z dotacji nie przekazują do budżetu wpłat nadwyżek środków obrotowych, o których mowa w § 34; kwoty należne z tego tytułu organ tworzący zakład budżetowy potrąca w całości z przysługujących zakładom budżetowym dotacji na II kwartał lub dalsze kwartały.

W dniu 2 stycznia 2003 roku z rachunku środka specjalnego – „Zajęcie pasa drogowego” przelano 8.000 zł na rachunek bankowy Gminy Bielawa w celu zabezpieczenia płatności składek ZUS dla Miejskiego Zarządu Placówek Oświatowych w Bielawie. Z postanowień art. 40a ustawy z 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. nr 71, poz. 838 ze zm.) w związku z art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych wynika, że dochody środków specjalnych przeznacza się na cele związane z utrzymaniem dróg.

Wpisy do rejestru instytucji kultury prowadzonego w Urzędzie Miejskim w Bielawie wbrew postanowieniom § 3 rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 17 lutego 1992 roku w sprawie sposobu prowadzenia rejestru instytucji kultury (Dz.U. nr 20, poz. 80) nie były podpisywane przez pełnomocnika organizatora.

Przekazując powyższe do wiadomości Pana Burmistrza Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych wnosi o podjęcie działań, mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości i niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia, poprzez realizację poniższych wniosków:

1. Zaktualizowanie oraz dostosowanie obowiązującej w urzędzie instrukcji w sprawie zasad prowadzenia gospodarki biletami komunikacji miejskiej do wymogów wynikających z przyjętego w Urzędzie Miasta sposobu dystrybucji tych biletów. Ustalenie zasad egzekwowania należności z tytułu sprzedaży biletów komunikacji miejskiej;
2. Określenie procedur kontroli składanych przez pracowników oświadczeń o używaniu samochodów

prywatnych do celów służbowych oraz przeprowadzanie kontroli pod względem formalno-rachunkowym oraz merytorycznym tych oświadczeń;

3. Zakończenie postępowania podatkowego wobec podmiotów, u których w trakcie kontroli stwierdzono rozbieżności w powierzchni gruntów przyjętej jako podstawa opodatkowania, a powierzchnią gruntów wynikającą z ewidencji gruntów i budynków;
4. Wypełnianie obowiązków wynikających z art. 127 ust. 2 i 3 ustawy o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.) w zakresie kontrolowania przestrzegania przez jednostki podległe i nadzorowane procedur kontroli, o których mowa w art. 35a ust. 2 pkt. 1 ustawy;
5. Przestrzeganie postanowień zawartych w § 16 regulaminu organizacyjnego dotyczących obowiązku przeprowadzania kontroli gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych gminy;
6. Dostosowanie dokumentacji opisującej przyjęte przez jednostkę zasady rachunkowości do wymogów określonych w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.);
7. Ewidencjonowanie dochodów pobranych na rzecz budżetu państwa na koncie 224 „Rozrachunki budżetu” w planie kont dla budżetu, prowadzenie ewidencji analitycznej do konta 223 „Rozliczenie wydatków budżetowych” w sposób umożliwiający ustalenie stanu rozliczeń z poszczególnymi jednostkami budżetowymi z tytułu przelanych na ich rachunki środków budżetowych przeznaczonych na pokrycie realizowanych przez nie wydatków budżetowych oraz prowadzenie ewidencji środka specjalnego – zajęcie pasa drogowego na koncie 131 „Rachunki bieżące” zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz.U. nr 153, poz. 1752);
8. Przestrzeganie zasad wynikających z § 7 ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. dotyczących ujmowania w księgach rachunkowych odsetek w wysokości odsetek należnych na koniec kwartału. Uregulowanie w przyjętych zasadach rachunkowości kwestii naliczania i ewidencjonowania odsetek na kontach analitycznych w sposób umożliwiający przestrzeganie postanowień wynikających z art. 16 ust. 1 ustawy o rachunkowości;
9. Sporządzanie wszystkich wymienionych w § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. Nr 24, poz. 279) sprawozdań jednostkowych dla Urzędu Miasta jako jednostki budżetowej;
10. Podawanie do sprawozdań z wykonania podstawowych dochodów podatkowych gminy danych w zakresie udzielonych ulg, umorzeń, odroczeń i zwolnień, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach regulujących sporządzanie półrocznych sprawozdań z wykonania podstawowych dochodów podatkowych (załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej);
11. Zaprowadzenie ewidencji analitycznej gruntów z wyodrębnieniem poszczególnych działek, zgodnie z zasadami prowadzenia ewidencji na koncie 011 określonymi w załączniku nr 2 do ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. oraz klasyfikacją środków trwałych, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych (Dz.U. Nr 112, poz. 1317) oraz ujmowanie w księgach rachunkowych wszystkich operacji gospodarczych związanych z nabyciem lub zbyciem przez gminę nieruchomości gruntowych;
12. Ewidencjonowanie na koncie 011 – „Środki trwałe” wyłącznie składników majątkowych spełniających wymogi definicji środków trwałych zawartej w art. 3 ust. 1 pkt. 15 ustawy o rachunkowości;

13. Dokonywanie odpisów umorzeniowych od środków trwałych przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych zgodnych z ujętymi w wykazie stanowiącym załącznik do ustawy z 9 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. nr 60, poz. 700, ze zm.);
14. Stosowanie w ewidencji księgowej symboli klasyfikacji środków trwałych zgodnych z symbolami określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych (Dz.U. z 1999 r. nr 112, poz. 1317, ze zm.);
15. Wystawianie dokumentów OT na bieżąco tj. przed upływem okresu sprawozdawczego, w którym dokonano zakupu środków trwałych lub ich przyjęcia na podstawie protokołu odbioru robót i oddania do użytkowania, celem umożliwienia przestrzegania zapisów zawartych w art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości;
16. Dokonywanie zapisów na koncie 011 na podstawie prawidłowo sporządzonych dokumentów OT, zawierających wszystkie elementy wymienione w art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości oraz wyłącznie na podstawie dokumentów przewidzianych w instrukcji obiegu i kontroli dokumentów;
17. Dostosowanie ewidencji analitycznej prowadzonej w formie ksiąg inwentarzowych do konta 013 – „Pozostałe środki trwałe” do wymogów określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetów państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych;
18. Powierzenie mienia stanowiącego wyposażenia magazynu OC w sposób prawidłowy, poprzez każdorazowe przeprowadzanie inwentaryzacji składników majątkowych znajdujących się w magazynie na dzień zawarcia umowy-zlecenia oraz na ostatni dzień obowiązywania tej umowy oraz potwierdzanie faktu przekazania mienia protokołem zdawczo-odbiorczym, celem określenia ewentualnej szkody w mieniu oraz możliwości dochodzenia odpowiedzialności za powierzone mienie;
19. Dokonywanie zapisów w księgach rachunkowych w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację dowodów stanowiących podstawę zapisu w księgach, w celu zachowania zasady sprawdzalności ksiąg rachunkowych, wymaganej przepisami art. 24 ust. 4 ustawy o rachunkowości;
20. Sporządzanie zbiorczych dowodów księgowych zgodnie z wymogami określonymi w art. 20 ust. 3 pkt. 1 ustawy o rachunkowości;
21. Przeprowadzanie inwentaryzacji wszystkich wymienionych w art. 26 ust. 1 ustawy o rachunkowości składników aktywów i pasywów występujących w jednostce, w terminach określonych w art. 26 ust. 3 i zgodnie z uregulowaniami zawartymi w instrukcji inwentaryzacyjnej oraz na zasadach określonych w wydawanych przez kierownika jednostki postanowieniach dotyczących inwentaryzacji;
22. Przestrzeganie obowiązku wypłaty dodatków mieszkaniowych w terminie do dnia 10 każdego miesiąca z góry, zarządcy domu lub osobie uprawnionej do pobierania należności za lokal mieszkalny zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z 21 czerwca 2001 roku o dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. z 2001 r., nr 71, poz. 734 ze zm.);
23. Dokonywanie wydatków ze środków Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska wyłącznie na cele wymienione w art. 406 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. nr 62, poz. 627 ze zm.);
24. Pobieranie należytego zabezpieczenia wykonania umów zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 16 lipca 2002 r. w sprawie zabezpieczenia należytego wykonania umowy o zamówienie publiczne (Dz.U. nr 115, poz. 1002) oraz w zawartych umowach i zgodnie z zasadami określonymi w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w sposób gwarantujący należyte zabezpieczenie interesów Gminy;

25. Przestrzeganie procedur przyjmowania oraz wydawania druków ścisłego zarachowania określonych w § 4 pkt. 2 oraz w § 4 pkt. 4 instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania;
26. Zaprzestanie wykorzystywania środków zgromadzonych na rachunku bankowym dochodów do pokrywania kosztów prowizji bankowych z tytułu prowadzenia tego rachunku. Odprowadzanie całości zgromadzonych przez Urząd Miasta dochodów na wyodrębnionym rachunku bankowym dochodów na rachunek bieżący budżetu, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 18 ust. 1 ustawy o finansach publicznych;
27. Przestrzeganie obowiązującej na koncie 130 – „Rachunek bieżący jednostki budżetowej” zasady czystości obrotów poprzez stosowanie tzw. technicznego zapisu ujemnego, zgodnie z wymogami określonymi w komentarzu do konta 130 zawartego w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
28. Realizowanie dochodów z tytułu podatków i opłat zgodnie z postanowieniami ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. nr 137, poz. 926 ze zm.), a w szczególności:
- egzekwowanie od podatników obowiązku złożenia informacji o nieruchomościach i deklaracji podatkowych, stosownie do postanowień art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 9, poz. 84 ze zm.), art. 6a ust. 8 pkt 1 ustawy z 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. nr 94, poz. 431 ze zm.), oraz art. 6 ust. 5 pkt 1 ustawy o podatku leśnym (Dz.U. z 2000 r., nr 200, poz. 1682), a także wydawanie decyzji podatkowych zgodnie z postanowieniami art. 21 § 5 Ordynacji podatkowej,
 - wykorzystywanie uprawnień wynikających z art. 272 pkt 3 i art. 274 § 1 Ordynacji podatkowej w zakresie przeprowadzania czynności sprawdzających oraz wzywania podatników do złożenia niezbędnych wyjaśnień. Ponadto porównywanie, w ramach czynności sprawdzających, powierzchni gruntów wykazanych przez podatników z powierzchnią zawartą w ewidencji gruntów, zgodnie z dyspozycją przepisów art. 21 ustawy z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 ze zm.);
 - doręczanie podatnikom decyzji podatkowych w terminach umożliwiających zapłacenie rat podatków w terminach ustawowych stosownie do postanowień art. 47 § 2 Ordynacji podatkowej,
 - wszczynanie na bieżąco i systematycznie postępowania egzekucyjnego wobec podatników zalegających z wpłatami rat podatkowych, zgodnie z przepisami określonymi w § 2, § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 137, poz. 1541);
29. Przestrzeganie postanowień art. 76 oraz art. 76a Ordynacji podatkowej, z których wynika, że nadpłaty podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych. Wydawanie w sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych postanowień, na które służy zażalenie zgodnie z art. 76a § 1 Ordynacji podatkowej;
30. Naliczanie kosztów upomnień zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 27 listopada 2001 roku w sprawie wysokości kosztów upomnienia skierowanego przez wierzyciela do zobowiązanego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej (Dz.U. z 2001 r., nr 137, poz. 1543), gdzie ustalono iż koszty upomnienia wynoszą czterokrotną wartość opłaty dodatkowej pobieranej przez państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej „Poczta Polska” za polecenie przesyłki listowej;
31. Przestrzeganie art. 4 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i zaliczanie powierzchni pomieszczeń lub ich części o wysokości w świetle od 1,40 m do 2,20 m do powierzchni użytkowej

budynku w 50%;

32. Opodatkowanie lokali użytkowych wynajętych i dzierżawionych od gminy, będących w administrowaniu Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych;
33. Sporządzanie i podawanie do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie, wykazów podatników, którym Burmistrz umorzył zaległości podatkowe w kwocie powyżej 100 zł, w podatku rolnym i leśnym zgodnie z art. 16a ustawy o finansach publicznych;
34. Dostosowanie zasad sprzedaży napojów alkoholowych do obowiązującego stanu prawnego wynikającego z art.18 ust. 3a ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz.U. z 2002 roku, nr 147, poz. 1231 ze zm.);
35. Zabezpieczanie w budżecie środków z tytułu udzielonych poręczeń na podstawie wiarygodnych informacji (np. według harmonogramu spłat) o wysokości potencjalnych spłat rat poręczonych kredytów;
36. Weryfikowanie pod względem merytorycznym poleceń wyjazdów służbowych, zgodnie z wymogami obowiązującej w Urzędzie instrukcji kasowej oraz dekretowanie tych dokumentów zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt. 6 ustawy o rachunkowości;
37. Rozliczanie i wypłacanie delegowanym pracownikom kosztów podróży służbowych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz.U. nr 236, poz. 1990);
38. Dokonywanie wydatków budżetowych wyłącznie na podstawie dowodów księgowych zawierających wszystkie elementy, wymienione w art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości, a w szczególności na podstawie dowodów księgowych sprawdzonych pod względem merytorycznym oraz formalno – rachunkowym;
39. Rozliczanie oraz wypłacanie należnych pracownikom ryczałtów z tytułu używania samochodów prywatnych do celów służbowych zgodnie z przepisami § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. Nr 27, poz. 271);
40. Dokumentowanie dla celów dowodowych czynności związanych z obowiązkiem zamieszczania w miejscu publicznie dostępnym ogłoszeń o przetargach nieograniczonych na realizację zadań dotyczących zamówień publicznych oraz czynności związanych ze zbywaniem nieruchomości, a dotyczących podawania do publicznej wiadomości ogłoszeń o przetargach w terminie określonym w § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów (...), do czego zobowiązują przepisy art. 6 ust. 1 ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. nr 38, poz. 173 ze zm.);
41. Dokonywanie czynności prawnych mogących powodować powstanie zobowiązań pieniężnych wyłącznie przy kontrasygnacie Skarbnika Gminy, zgodnie z przepisami art. 46 ust. 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zm.);
42. Zlecanie wykonania usług zgodnie z wymogami określonymi w art. 28 ust. 4 ustawy o finansach publicznych oraz sporządzanie pisemnego protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trakcie prowadzenia tego postępowania, zgodnie z wymogami określonymi w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2004 r . Nr 19, poz. 177);
43. Bezwzględne przestrzeganie przepisów zawartych w art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień

- publicznych i odrzucanie składanych przez oferentów ofert o treści nieodpowiadającej specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a w przypadku niezłożenia żadnej oferty niepodlegającej odrzuceniu unieważnianie postępowania o udzielenie zamówienia, zgodnie z wymogami art. 93 ust. 1 pkt 1;
44. Wypełnienie obowiązku wynikającego z § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 2003 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz.U. Nr 33, poz. 264 ze zm.) w zakresie ustalania wysokości funduszu premiowego;
45. Przestrzeganie postanowień ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz.U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.) przy naliczaniu i przekazywaniu odpisów na ZFŚS;
46. Przestrzeganie postanowień uchwały Rady Miejskiej nr XI/93/99 w sprawie trybu i zasad przyznawania dotacji z budżetu miasta dla podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych;
47. Zamieszczanie w wykazach nieruchomości, ogłoszeniach o przetargach oraz protokołach z przetargów wszystkich informacji wymaganych odpowiednio przepisami art. 32 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami § 12 i § 16 oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy;
48. Ustalanie wysokości wadium w ogłoszeniu o przetargu zgodnie z § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy oraz przestrzeganie terminu ich zwrotu określonego w § 4 ust. 6 powołanego rozporządzenia;
49. Zawieranie umów sprzedaży nieruchomości po terminie wynikającym z art. 34 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami i podawanie ogłoszenia o przetargach do publicznej wiadomości po upływie terminu określonego w art. 38 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami;
50. Podawanie do publicznej wiadomości poprzez ogłaszanie w prasie lokalnej informacji o wywieszeniu w siedzibie urzędu wykazów nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, zgodnie z przepisami art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami;
51. Przestrzeganie przepisów zawartych w § 34 instrukcji inwentaryzacyjnej w zakresie prawidłowego dokumentowania spisu z natury oraz przepisów § 15 tej instrukcji w zakresie prawidłowego przeprowadzania czynności przygotowawczych do inwentaryzacji;
52. Przestrzeganie postanowień porozumienia zawartego w dniu 17 marca 1997 roku między gminami: Bielawa, Dzierżonów, Świdnica oraz Stowarzyszeniem Przyjaciół Zwierząt „Azyl” w sprawie partycypacji w kosztach utrzymania schroniska dla zwierząt w zakresie terminowego przekazywania zaliczek;
53. Wypełnienie dyspozycji § 36 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 roku w sprawie szczególnych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz szczegółowych zasad i terminów rocznych rozliczeń i wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (Dz.U. nr 122, poz. 1333), na podstawie której zakłady budżetowe korzystające z dotacji nie przekazują do budżetu wpłat nadwyżek środków obrotowych, o których mowa w § 34; kwoty należne z tego tytułu organ tworzący zakład budżetowy potrąca w całości z przysługujących zakładom budżetowym dotacji na II kwartał lub dalsze kwartały;
54. Przeznaczanie dochodów ze środków specjalnych zgodnie z art. 40a ustawy z 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. nr 71, poz. 838 ze zm.) w związku z art. 21 ust. 1

pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych na cele związane z utrzymaniem dróg;

55. Podpisywane przez pełnomocnika organizatora wpisów do Rejestru Instytucji Kultury prowadzonego w Urzędzie Miejskim w Bielawie zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 17 lutego 1992 roku w sprawie sposobu prowadzenia rejestru instytucji kultury (Dz.U. nr 20, poz. 80).

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 powołanej wyżej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżenia do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan

Zbigniew Dragan

Przewodniczący Rady Miasta w Bielawie